

תלמודו בידו

דף י עמוד ב

- א** [שובך שיש בו שני קנים ומחיצה ביניהם, באחד יונים שחורות ובשני לבנות, וזימן בערב יום טוב את כולן, ולמחרת מצאן בסדר הפוך, מה דינן ?
- ב** [זימן שתי יונים ולמחרת מצא שלש, או זימן שלש יונים ולמחרת מצא שתיים, מה דינן ?
- ג** [הניח מנה של מעשר שני בתיבה, ולאחר זמן מצא בה מאתים, מה דינם ?
- ד** [הניח מאתים של מעשר שני בתיבה, ולאחר זמן מצא מנה אחד, מה דינו ?
- ה** [בדין הנ"ל, באיזה אופן לחכמים המנה חולין, ולרבי מעשר ?

- א** [הדין: אסורות. שיש לומר שהמוזמנות הלכו להן, ואלו הנמצאות באו ממקום אחר. הטעם: 1. רוב וקרוב ה'לך' אחר הרוב. לכן אין אומרים שהיונים שמצא באו מהקן הקרוב שזימן, אלא תולים שהן משאר היונים בעולם שלא זימן. 2. כגון שיש לפני השובך מדף שיונים זרות נחות עליו, ותולים שאלו נכנסו לקן.
- ב** [זימן שתיים ומצא שלש: אסורות. כיון שלפחות אחת מהן לא זימן, ואינו יודע מי היא. זימן שלש ומצא שתיים: מותרות. שתולים שהנמצאות הן מאלו שזימן, ואחת ברחה. ואפילו הן קשורות זו לזו, כיון שדרכן לדדות, הן עשויות להיפרד זו מזו.
- ג** [חכמים: הכל חולין. שתולים שהוציא משם את המעשר, ואלו מעות אחרות. רבי: חולין ומעשר מעורבים זה בזה. ויטול את המנה היפה שבהם, ויאמר "אם זה המעשר, מה טוב. ואם זה החולין, הריני מחלל את המנה השני על זה".
- ד** [חכמים: המנה חולין. שתולים שלא הפריד ביניהם, אלא לקחם והניח אחרים במקומם. רבי: המנה מעשר. שתולים שמנה אחד נשאר מונח בתיבה, ורק המנה השני ניטל משם.
- ה** [1. כגון שהניח כל מנה בארנק אחר. אבל אם הניחם בארנק אחד [או בשני ארנקים קשורים], אף לרבי המנה חולין. 2. כגון שהניחם בשני ארנקים הקשורים זה לזה [לרבי, פעמים שהקשר נותר מעצמו]. לא קשרם, אף לחכמים המנה מעשר. הניחם בארנק אחד, אף לרבי המנה חולין.